La orizont J.O. din 1968

Tradiția e frumoasă, dar trebuie continuată!

Din activitatea de performanță a sportivilor bănățeni

Talentata Alina Goreac (Școala sportivă Lugoj), una dintre „speranțele" Banatului pentru J.O. din Mexic, evoluînd la sol.

Anul 1966 a reprezentat și pentru sportivii bănățeni o nouă etapă de pregătire în vederea J. O. de la Ciudad de Mexico. Cum au fost îndeplinite obiectivele de perspectivă prevăzute de antrenori, asociații, cluburi și Consiliul regional UCFS Banat? Care a fost „recolta" anului 1966? La aceste întrebări vom căuta să răspundem în rîndurile de față.

★ ★ ★

Sportivii din regiunea Banat au cucerit în acest an 20 de titluri de campioni republicani la seniori și 29 la juniori, iar o parte dintre ei au îmbrăcat tricourile diferitelor reprezentative (juniori, tineret, seniori) ale țării. Pentru J. O. din Mexic, regiunea Banat s-a angajat să fie reprezentată de 18 sportivi.

Trebuie să recunoaștem însă că, față de bogata experiență pe care o au antrenorii și tehnicienii sportivi bănățeni, față de frumoasa bază materială de care dispun și ținînd seama și de nesecatul izvor de cadre tinere, cu posibilități, care bat la porțile afirmării, rezultatele obținute în cursul acestui an nu sînt la nivelul așteptărilor.

Despre cîteva succese care trebuie consolidate

Analizînd rezultatele obținute de sportivii bănățeni, trebuie să menționăm buna comportare a membrilor secției de caiac-canoe de la Școala sportivă din Timișoara. La această secție, antrenorul VICTOR ALEXANDRESCU desfășoară o muncă susținută. În cei zece ani de activitate, el se poate mîndri cu 62 de campioni republicani de juniori pe care i-a pregătit. De aici s-au ridicat o serie de sportivi de valoare cum sînt: Hilde Lauer-Tătaru, Stela Munteanu, Kurt Franzen, Ion Claici și alții. Dintre cei peste 100 de sportivi legitimați, sînt nominalizate pentru Jocurile Olimpice din Mexic trei „speranțe": Doina Pențea, Alexandra Țeranu și Eugenia Marchiș (la caiac). Concludente ni se par și realizările obținute de această secție în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor la clasificarea sportivilor. Cifrele planificate au fost la unele categorii chiar depășite considerabil. (Exemplu, planificat: 20 cat. a II-a, realizat 33). Relevăm, de asemenea, preocuparea antrenorului Victor Alexandrescu pentru pregătirea sportivilor nominalizați și atenția acordată creșterii elementelor tinere, talentate.

La secția de caiac-canoe a asociației sportive Constructorul Timișoara (antrenor Octavian Radosav), deși activează elemente cu frumoase posibilități, sportivilor nu le sînt asigurate cele mai bune condiții de pregătire. Lipsesc ambarcațiunile (există doar 5 caiace bune pentru probele de simplu, unul pentru dublu și o singură canoe!). Ambarcațiunile existente sînt vechi de 5—10 ani. Lipsesc aparatele ajutătoare: haltere, extensoare etc. și echipamentul sportiv (tenişi, tricouri, treninguri).

Dacă aruncăm o privire asupra rezultatelor obținute de sportivii bănățeni la finalele campionatelor republicane de caiac-canoe, observăm că situația nu este totuși chiar atît de trandafirie. Semnificativ este următorul exemplu: Școala sportivă din Timișoara a obținut în 1964 un număr de 6 titluri de campioni republicani de juniori, în 1965 — 5, iar în 1966 unul singur! Iată de ce, departe de a împărtăși părerile unor activiști sportivi din această regiune, care vorbesc numai în superlative despre rezultatele obținute la caiac-canoe și la canotaj, subliniem faptul că valoarea acestor performanțe este încă departe de cerințele actuale, că este necesară o muncă mai susținută pentru ca regiunea Banat să aibă mai mulți sportivi fruntași la aceste importante ramuri sportive olimpice.

Aspect de la un antrenament al canotorilor timișoreni pe Bega

„Corigențe" pe 1966

- În obiectiv: atletismul și gimnastica
- Care sînt cauzele rezultatelor slabe ale atleților
- Muncă concretă, nu văicăreli!

În regiunea Banat activează 16 antrenori de atletism cu o bună calificare. Totuși, performanțele elevilor lor sînt încă slabe, nu se desfășoară o muncă intensă de pregătire a acestora.

Care a fost „producția" din 1966 a antrenorilor de atletism din regiune? Fără a sta prea mult pe gînduri, putem spune SLABĂ. Ce altă dovadă mai bună decît faptul că NICI UN ATLET BĂNĂȚEAN NU A REUȘIT ÎN ACEST AN SĂ CÎȘTIGE TITLUL DE CAMPION REPUBLICAN LA SENIORI, IAR PE TABELA DE RECORDURI REGIONALE SÎNT ÎNCĂ PERFORMANȚE ÎNREGISTRATE ÎN 1951 (10,5 la 100 m), 1952 (15,10 m la greutate), 1955 (49,4 la 400 m), 1956 (1:51,3 la 800 m) — la seniori, în 1953 (2:13,4 la 800 m), 1961 (47,34 m la suliță) — la senioare (?!).

La finalele campionatelor republicane individuale de seniori de la Cluj, atleții bănățeni au figurat doar de 6 ori între primii 6. Despre valoarea rezultatelor pe care le-au realizat nu e cazul să mai insistăm. Cu cifrele respective, vorba proverbului, „Lung îi drumul... Mexicului...". Modestă a fost și comportarea reprezentativei regiunii în campionatul republican pe echipe, unde a ocupat locul 6 în clasament.

Aceasta este situația la ora actuală a atletismului bănățean, care a „rămas" doar cu un singur sportiv nominalizat pentru J.O. de la Ciudad de Mexico, **Gerhard Pikulschi (C.S. Banatul — antrenor Eugen Lupșa) la decatlon, care, de altfel, nu și-a realizat obiectivul planificat pentru anul 1966**: PREVĂZUT: 7.300 p, REALIZAT: 6.824 p. Cauza? Datorită unei pregătiri insuficiente la proba de suliță, atletul timișorean a reușit o performanță de numai 54 m, cu mult sub posibilitățile lui, cu atît mai mult cu cît specializarea sa atletică de bază este... aruncarea suliței. Nici ceilalți sportivi fruntași, **Petre Moată (C.S.M. Reșița — antrenor Ion Galescu) la înălțime, planificat: 1,96 (!), realizat: 1,90(?) și Umberto Pacepa (C.S. Banatul — antrenor Ion Deheleanu) care a avut planificat la 800 m 1:57,0, nu și-au îndeplinit obiectivele pentru anul în curs. Lui Umberto Pacepa** i s-au întrevăzut frumoase posibilități pentru proba de 800 m, dar el a fost „sfătuit" să renunțe la această cursă și să revină la alergările de viteză (200 și 400 m)! Așa se face că în anul 1966 el nu a concurat nici măcar o singură dată pe 800 m!...

După părerea noastră, cauzele nivelului scăzut al rezultatelor din atletismul bănățean trebuie căutate în munca de zi cu zi a antrenorilor. Cu excepția unor rezultate bune realizate cu juniorii și copiii la Liceul nr. 4 Timișoara și la Școala sportivă din Arad, se constată că majoritatea antrenorilor nu lucrează cu conștiinciozitate și de aceea performanțele sînt sub nivelul cerințelor.

Se impune un reviriment!...

★

La gimnastică, situația este ceva mai bună. Cei doi sportivi nominalizați pentru J.O. din Mexic: **Alina Goreac (Șc. sp. Lugoj — antrenor Tatiana Isar)**, campioană republicană **de senioare la bîrnă, și Aurel Gruin (C.S. Banatul — antrenor Cornel Balița) au reușit să-și îndeplinească obiectivele prevăzute pentru 1966.** Orele zilnice de pregătire intensă, respectarea planurilor individuale, munca plină de dăruire a sportivilor și antrenorilor — iată secretul rezultatelor. Avînd la dispoziție materiale de bună calitate, săli de antrenament corespunzătoare, lucrînd perseverent la antrenamente, o serie de sportivi cum sînt **Pavel Horvat, Vasile Coșaru, Marcel Benea, Mihai Stanciu, Pavel Rosenfeld, Norbert Kuhn** și-au îndeplinit și ei obiectivele stabilite pentru acest an.

Totuși, față de posibilitățile existente, gimnastica bănățeană nu a înregistrat încă saltul cuvenit. Ne referim, în special, la creșterea unor elemente de perspectivă, capabile să facă parte din loturile reprezentative. În această privință se constată că antrenorii de gimnastică au manifestat, multă vreme automulțumire, lipsă de ambiție

Boxul bănățean, în regres

Este cunoscută tradiția și popularitatea de care se bucură sportul cu mănuși în regiunea Banat. De la un timp, însă, activitatea pugilistică bate pasul pe loc, putem spune chiar regresează. În cele 13 secții afiliate la federația de specialitate activează 230 de sportivi legitimați, dintre care numai 51 sînt clasificați (25 cat. I, 26 cat. a II-a). Obiectivele propuse pentru anul 1966 nu au fost îndeplinite de către antrenorii bănățeni. Anul acesta, doar un singur pugilist (un junior) a reușit să obțină titlul de campion republican, iar în campionatul pe echipe, reprezentativa regiunii a avut o comportare necorespunzătoare. *La etapa pe zonă a campionatelor republicane individuale au participat din regiunea Banat 22 de sportivi, dar la etapa finală nu **s-a** calificat nici unul! Vorbind despre munca antrenorilor, nu putem trece cu vederea nici faptul că, la ora actuală,* din întreaga regiune nu se poate alcătui o echipă completă care să participe la o competiție oficială.

În majoritatea secțiilor nu se lucrează cu seriozitate, nu există preocupare pentru selecționarea unor elemente de perspectivă. Semnificativ este faptul că la competițiile oficiale rezervate juniorilor (prevăzute în calendarul anului 1966) a participat, din cele 13 secții existente în regiune, doar un număr redus de tineri! O altă carență este lipsa unei pregătiri corespunzătoare la majoritatea pugiliștilor. Din cele 57 de întîlniri care au avut loc în cadrul etapei regionale a campionatelor republicane de juniori, 38 s-au terminat înainte de limită și numai 19 cu victoria la puncte. Ce altceva dovedește aceasta, decît o slabă însușire a procedeelor tehnice de apărare, tinerii pugiliști aruncîndu-se în luptă complet descoperiți, fără o pregătire fizică și tehnică corespunzătoare.

Nu putem trece cu vederea nici faptul că, datorită lipsei de interes manifestată de formațiile C.S.M. Reșița, Metalul Oțelul Roșu *și* selecționata Arad, *care nu au putut alinia echipe complete, campionatul regional a fost întrerupt după trei etape.*

Ce măsuri se impun? Cluburile și asociațiile sportive, antrenorii, trebuie să acorde mai multă atenție tinerilor care doresc să practice boxul. Succesele realizate de pugiliștii bănățeni cu ani în urmă dovedesc că în această regiune există elemente capabile care, bine pregătite, vor putea aduce o importantă contribuție la împrospătarea loturilor republicane, vor putea contribui la obținerea unor performanțe superioare pe plan internațional.

La lupte — tradiția s-a pierdut...

În urmă cu cîțiva ani, luptătorii bănățeni aveau un cuvînt greu în lupta pentru cucerirea titlurilor de campioni naționali. Anii au trecut, iar în ultima vreme din Lugoj, Timișoara, Reșița și Arad — centre cu o veche tradiție în acest sport — s-au ridicat doar cîteva elemente de valoare.

Am urmărit cîteva antrenamente ale luptătorilor de la C.F.R. Timișoara și A.S.M.T. Lugoj. Cu acest prilej am constatat că, în general, sportivii sînt conștiincioși, fiind dornici să-și însușească cît mai multe cunoștințe în cadrul lecțiilor de pregătire. Totuși, munca de instruire este încă slab organizată și nu are intensitatea necesară. În majoritatea secțiilor se execută un număr redus de antrenamente: doar 3 pe săptămînă. Să ne mai mire faptul că performanțele obținute de sportivii bănățeni la finalele campionatelor republicane individuale din acest an sînt necorespunzătoare? Pentru edificare, iată locurile ocupate: *lupte greco-romane* — 7 cu 2 puncte; *lupte libere* — 5 cu 10,5 puncte. La acestea, adăugăm și faptul că în ultimii trei ani nici un luptător din regiunea Banat nu a obținut titlul de campion republican, iar anul acesta sportivii bănățeni nu s-au clasat în primele trei locuri nici la „libere" nici la „greco-romane".

Principala cauză care a generat rămînerea în urmă a luptelor în regiunea Banat este superficialitatea cu care a fost tratată, în ultimii ani, problema pregătirii schimbului de mîine de către unele echipe. Regiunea Banat dispune de antrenori cu o bună calificare și cu o vastă experiență, de săli de antrenament corespunzătoare, utilate cu aparatura și materialele necesare. Totuși, numărul sportivilor din secții este destul de mic, sînt folosite încă elemente fără perspectivă, nu se promovează cu curaj elemente tinere (exemplu: *C.S.M. Reșița* — greco-romane și *Vagonul Arad* — libere). Datorită faptului că antrenamentele de lupte greco-romane și libere s-au desfășurat multă vreme în comun, pregătirea sportivilor a fost considerabil îngreuiată. Numărul de repetări, pentru învățarea procedeelor tehnice și pentru dezvoltarea calităților fizice, este încă nesatisfăcător. O serie de deficiențe am constatat și în organizarea lecțiilor de antrenament. În special la cele în care se execută temele de angajări cu partenerul există mulți „timpi morți" cînd unele perechi sînt pe saltea. Nici materialele și sporturile ajutătoare nu sînt folosite în măsură suficientă pentru o dezvoltare fizică corespunzătoare.

Se impune ca numărul antrenamentelor să fie mărit, ajungîndu-se la 5—6 pe săptămînă, cu o intensitate și un volum sporit. Organizarea lecțiilor trebuie astfel făcută încît să se elimine timpii morți în perioada „angajărilor" pe saltea. O atenție deosebită trebuie acordată selecției, recrutîndu-se un număr cît mai mare de copii și juniori în practicarea luptelor. Numai muncind perseverent și asigurînd schimbul de mîine, rezultatele vor fi cele așteptate, iar sportivii bănățeni vor putea să redevină „fruncea" în acest sport cu o veche tradiție în regiune.

Din analiza activității sportive de performanță desfășurată în regiunea Banat a reieșit faptul că rezultatele obținute sînt încă departe de cerințele actuale. Este necesar să se ia măsuri urgente pentru ca ele să se ridice la nivelul condițiilor create și al posibilităților existente. În raidul nostru ne-am oprit asupra activității unor importante ramuri sportive olimpice: atletism, gimnastică, caiac-canoe, lupte și box, scoțînd la iveală carențele care mai persistă în activitatea de zi cu zi a principalelor secții. Antrenorii și cadrele tehnice nu trebuie să-și uite angajamentul ca regiunea Banat să dea loturilor olimpice 18 sportivi.

Este necesară o muncă mai susținută, care să asigure dezvoltarea activității sportive de performanță, ridicarea continuă a rezultatelor, pentru ca ele să fie la nivelul celor internaționale.

GHEORGHE CIORANU